

8 Streszczenie

Przedmiotem badań było szczegółowe zilustrowanie dynamicznego procesu dialektycznego, w strukturze realizacji teatru telewizyjnego, a także analiza jego powiązań z indywidualnym podejściem twórców do projektów. Badania oparte były na empirii praktycznej autora pracy, który brał udział w różnych aspektach produkcji telewizyjnej. Przeprowadzono analizę z kilkudziesięciu lat produkcji, w których autor uczestniczył, jako operator kamery, reżyser, realizator TV, scenarzysta oraz autor dialogów i zdjęć.

Przykłady tych produkcji to między innymi "Teatr TV Stara kobieta wysiaduje" w reżyserii Kazimierza Brauna (1976), "Teatr TV Rycerze Króla Artura" w reżyserii i choreografii Henryka Tomaszewskiego, oraz "Teatr TV Kosmos" autorstwa Witolda Gombrowicza, z reżyserią i adaptacją Eugeniusza Korina, oraz jako dzieło doktorskie film fabularny) „Dariusz „w reżyserii Jerzego Gruzy

Dodatkowo, autor badań analizował i opisywał inne gatunki filmowe i telewizyjne, takie jak seriale telewizyjne, filmy dokumentalne, reportaże. W każdym przypadku zastosowano inny klucz analizy, podkreślając różne aspekty związane z rolami decydującymi o kształcie finalnego produktu telewizyjnego.

W niniejszym opracowaniu szczególną uwagę poświęcono badaniu relacyjnych aspektów między realizatorem telewizyjnym, reżyserem oraz operatorem obrazu, identyfikując te interakcje, jako istotny, często destabilizujący czynnik w dynamicznym procesie produkcyjnym. Zaprezentowano również zjawiska kontrapunktowe, skupiając się na pozytywnych aspektach relacji międzyludzkich oraz różnorodnych konstelacjach artystycznych, często utrzymanych w "krańcowo różnych estetykach".

Autor akcentuje znaczenie reżysera, jako lidera i katalizatora projektu, a także istotną rolę realizatora, pełniącego funkcje tłumacza, konstruktora, tropiciela idei oraz akuszerza, który transformuje słowa w imperatyw wizualny, integrując różnorodne elementy produkcji w jedną spójną całość. Ta postawa i umiejętność charakteryzują się "konformizmem świadomym", wykazującym się jednocześnie brakiem uległości wobec rzemiosła.

Podsumowując, praca ukazuje procesy telewizyjne, jako niejednorodne, wymagające od twórców elastyczności i umiejętności interpretacji koncepcji projektu, co prowadzi do stworzenia integralnego produktu telewizyjnego.

To w procesie tworzenia, artysta rodzi się na nowo.

8 Abstract

The research aimed to comprehensively illustrate the dynamic dialectical process within the framework of television theater production and analyse its connections with the individual approaches of creators to projects. The study was based on the practical experience of the author, who participated in various aspects of television production, serving as a camera operator, director, TV producer, screenwriter, and author of dialogue and cinematography.

The analysis covered several decades of production in which the author was involved, assuming roles such as camera operator, director, TV producer, screenwriter, and author of dialogues and cinematography. Examples of these productions include "Teatr TV Stara kobieta wysiaduje" directed by Kazimierz Braun (1976), "Teatr TV Rycerze Króla Artura" directed and choreographed by Henryk Tomaszewski, and "Teatr TV Kosmos" by Witold Gombrowicz, directed and adapted by Eugeniusz Korin, as well as the doctoral film "Dariusz" directed by Jerzy Gruza.

Additionally, the researcher analysed and described other film and television genres, such as television series, documentaries, and reports. In each case, a different analytical approach was applied, emphasizing various aspects related to the roles that determine the shape of the final television product.

This study particularly focused on examining the relational aspects between the television producer, director, and cinematographer, identifying these interactions as a significant and often destabilizing factor in the dynamic production process. Contrapuntal phenomena were also presented, focusing on positive aspects of interpersonal relationships and diverse artistic constellations, often maintained in "radically different aesthetics."

The author emphasizes the importance of the director as a leader and catalyst of the project, as well as the significant role of the producer, serving as a translator, constructor, idea tracker, and provocateur who transforms words into visual imperatives, integrating diverse production elements into a coherent whole. This attitude and skill are characterized by "conscious conformity," simultaneously displaying a lack of subservience to craftsmanship.

In conclusion, the work portrays television processes as heterogeneous, requiring flexibility and the ability to interpret project concepts from creators, leading to the creation of an integral television product. It highlights the artist's rebirth in the process of creation.